

บทนำ

‘พีเกิด! อีตาฮิตเลอร์สั่งให้รีบเข้าไปพบด่วนที่สุด’ เสียงหวานใส
ทว่าเต็มไปด้วยในเชิงกระซิบยามเอ่ยฉวยของกรรมการผู้จัดการบริษัทคิวปิดฮัต
อย่าง ริม เตชะดำรงกุล ส่งผลให้การเกิดที่เพิ่งก้าวเข้ามาในบริษัทกระท่อม
กามเทพถึงกับเลิกคิ้วสูง เธอจำได้ว่าเมื่อวานนี้เพิ่งประชุมสดๆ ร้อนๆ ไปนี่นา
แล้ววันนี้ทำไมเจ้านายสุดโหดถึงเรียกเข้าไปพบเป็นการส่วนตัวอีก หรือว่าเธอ
ทำงานพลาดนะ ผลงานของเธอก็ทะลุเป้าเหมือนที่ผ่านมาเนี่ยนา

‘หนูซาอูร์รีเปล่าว่าบอสเรียกพีไปพบเรื่องอะไร’ การเกิดถามหรรษา
ซึ่งเป็นผู้ช่วยเธอในฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์มาหลายปีแล้ว

‘ไม่รู้เหมือนกัน แต่หนูเชื่อว่าพีเกิดรีบไปได้ดีกว่านะ เกิดบอสอาละวาด
อีกจะชวยยกแฉ’ คนส่งข่าวทำหน้าที่ปั่นยาก กิตติศัพท์การเป็นคนเจ้าอารมณ์
ของเจ้านายหนุ่มนั้นเป็นที่โจษจันกันทั้งบริษัทอยู่แล้ว

‘รู้แล้วน่า แต่ก่อนไปพีขอชัตน้ำเย็นสักแก้ว สวดคาถาเมตตามหานิ
ยมสักสามรอบก่อน’ กล่าวเสร็จ สาวรุ่นพีก็ห่มตัวแรงผีไ้เข้าไปยังครัว
ขนาดกะทัดรัดของบริษัท รินน้ำเย็นมาดื่มหลายอีก เพื่อเตรียมพร้อมรับ

คึกหนักที่อาจเกิดขึ้นในไม่กี่นาทีข้างหน้า คาถาเมตตามหานิยมที่สาวสวย รวยเสน่ห์อย่างเธอไม่เคยใช้กับผู้ชายคนไหนเลยในชีวิต ถูกนำมาสวดภาวนา อยู่ในใจสามครั้งสามคราก่อนจะสุดลมหายใจเข้าลึก บอกตัวเองว่าเธอ พร้อมรับทุกสถานการณ์แล้ว

‘เชิญ!’ เสียงหัวน้าว วางอำนาจตามแบบฉบับของภีมทำเอาคน เคาะประตูกลิ้งน้ำลายดั่งเอือก ดูเหมือนคาถาของเธอจะไม่ได้ผลเสียแล้วซะ เพราะเสียงทวาดแบบนี้มันแสดงว่างานเข้านางสาวการะเกดล้านเปอร์เซ็นต์

หลังจากหันไปมองใบหน้าสลอนของสาวในแก๊งทั้งเจ็ดที่ส่งยิ้มให้กำลัง ใจหญิงสาวก็สุดลมหายใจเข้าลึก ปลูกปั่นขวัญกำลังใจให้ตัวเองอีกครั้งก่อน จะผลักประตูห้องทำงานของนายหนุ่มเข้าไป ทว่ากามเทพสาวก็ต้อง ทำตาปริบๆ กับสิ่งที่พบ เพราะนอกจากคนในห้องจะไม่ได้หน้าบึ้งตึงอย่างที่ เธอคาดไว้แล้ว ภีม เตชะดำรงกุล ยังส่งยิ้มกว้างมาให้อีกต่างหาก

แม่เจ้า! ถ้าเธอไม่ตาฟาด สติไม่ฟั่นเฟือน ก็แสดงว่าอิตาฮิตเลอร์ ผีเข้าแน่ๆ ถึงได้ยิ้มแป้น ปากแทบฉีกถึงใบหูขนาดนี้

เพื่อความแน่ใจว่าไม่ใช่ทั้งสองอย่าง เธอจึงยกมือขึ้นขยี้ตา ลืมให้ ความสำคัญแก่แขกสองคนซึ่งยังนั่งหันหลังให้

‘คุณเกิดมาแล้วครับ’ หนุ่มใหญ่ลุกขึ้นจากเก้าอี้ทำงานตัวโตและ เชื้อเชิญให้แขกทั้งคู่หันมาหาเธอ ‘คุณบิลกับคุณน้ำต้องการมาขอบคุณ คุณเกิด ผมก็เลยให้คุณหนูเข้าไปเชิญคุณเข้ามาพบ’

‘สวัสดีค่ะคุณบิล คุณน้ำ’ การะเกดยกมือไหว้พลงนทักทายแขกทั้งสอง ด้วยสีหน้ายิ้มแย้ม

‘คุณเกิดอาจจะจำเราสองคนไม่ได้’ แยกตาน้ำข้าวชื้อบิลเพิ่มพำกับคน ข้างกาย

‘เราต้องเข้าใจเธอค่ะบิล เพราะเธอมีลูกค้าเยอะ อาจจะจำไม่หวาด ไม่ไหว’ แยกสาวอายุประมาณสามสิบต้นๆ กล่าวตอบชายคนรักด้วย แววตาสดใส แล้วหันมาส่งยิ้มให้การะเกด ‘เมื่อประมาณสี่เดือนก่อนหน้านี้กับ

บิลไปปาร์ตี้ล่องเรือดินเนอร์ของคุณเกิดค่ะ’

‘อย่าพูดอย่างนั้นสิคะ เกิดจำลูกค้าทุกรายได้อยู่แล้วค่ะ ไม่ทราบว่ามันวันนี้คุณบิลกับคุณน้ำมีอะไรให้เกดรับใช้คะ’ หญิงสาวจิกยิ้มกว้าง แอบชอบคุณเจ้านายหนุ่มที่รีบบอกชื่อแซ่ของแขกทั้งสอง ไม่อย่างนั้นเธออาจจะเอ่อร์ปประทานเพราะจำพวกเขาไม่ได้

‘วันนี้พวกเราสองคนตั้งใจแวะเอากระเช้ามาขอบคุณคุณเกิดโดยเฉพาะค่ะ’ คนพูดกล่าวพลางยกกระเช้าของฝากซึ่งนอกจากจะมีรังนกสกัดแล้ว ก็ยังมีของสีฟ้ากับสีขาวแนบมาด้วย

‘เราสองคนแวะมาเชิญคุณเกิดไปร่วมงานแต่งงานที่จะมีขึ้นอีกสองเดือนข้างหน้าค่ะ’

‘จริงหรอคะ’ การเกิดอุทานเสียงหลงเพราะตื่นตันดีใจกับข่าวดีของลูกค้า ทว่าเห็นสายตาดูๆ ของนายหนุ่มก็รีบปรับสีหน้า รับกระเช้าของฝากและละล้าละลังขอบคุณเป็นการใหญ่

‘คุณเกิดเก่งมากครับ เขาทำให้คนไม่ศรัทธาในเรื่องโชคลเมตอย่างผมได้มาพบน้ำ นาทิแรกที่ได้พบและพูดคุยกับน้ำ ผมก็รู้เลยว่าเธอคือคนที่ผมรอคอยและตามหามาตลอดชีวิต’ นัยน์ตาของฝรั่งวัยสี่สิบหันมามองเจ้าแม่อีเวนต์ด้วยความชื่นชม ‘ขอบคุณที่จัดงานปาร์ตี้ครั้งนั้นขึ้นมากับคุณเกิดคุณเกิดมาเพื่อสิ่งนี้จริงๆ’

‘เป็นหน้าที่ของเกดอยู่แล้วค่ะ’ หญิงสาวยิ้มจนแก้มแทบแตก นี่เป็นสุดยอดแห่งความปรารถนาของคนที่ยึดอาชีพกามเทพอย่างเธอ

‘ขอบคุณคุณบิลกับคุณน้ำมากนะครับที่อุตส่าห์แวะมาถึงบริษัท คุณสองคนทำให้ผมรู้สึกว่าการเลือกคนมาทำงานด้วยไม่ผิด’

คำพูดและแววตาเปี่ยมความภาคภูมิใจของเจ้านายที่ไม่เคยชมใครให้เธอได้ยืนแบบตรงๆ เลยสักครั้งตั้งแต่ก้าวเข้ามาทำงานในบริษัทนี้ พาให้หัวใจดวงน้อยของการเกิดพองโตคับอก ดีใจยิ่งกว่าเพิ่งได้รับเงินโบนัสหกเดือนเสียอีก

ทว่า...วินาทีที่หญิงสาวกำลังจะอำปากบอกลูกค้ำว่าการทำให้พวกเขาได้พบเนื้อคู่คือหน้าที่ของกามเทพ โลกที่สวยงามปานสวรรค์ก็เป็นอย่างถล่มทลาย เพราะเสียงกรีดร้องอย่างตกลใจสุดขีดของใครคนหนึ่ง เสียงแหลมเล็กนั้นหลุดกระซากลากเธอออกจากภวังค์ฝัน ทะลึ่งพรวดขึ้นมาพบกับความจริงอันแสนโหดร้าย

“เกิดอะไรขึ้นนะ” เธอถามเสียงหอบปนสั่นพลางกวาดตาซ้ำล้นสำรวจรอบๆ อย่างจับต้นชนปลายไม่ถูก

“พี่เกิดดูโน่นสิ” พระราชาบู้ยให้เธอแหงนมองกระตาสีขาวแผ่นหนึ่งซึ่งแปะอยู่บนเสาสูง

ข้อความแห่งคำมั่นสัญญาที่ปรากฏเป็นลายมือเี่ยมเี้ยวของเธอกับสาวๆ อีกเจ็ดชีวิตเหมือนจะสลับเล็ดออกจากใบหน้ารูปไข่ เนื่องจากเนื้อความแต่ละประโยคเลวร้ายยิ่งกว่าสัญญาชายดงวิญญานให้ปีศาจของ จอห์นนี่ เบล็ด ในหนังเรื่อง เดอะโกสต์ไรเดอร์

รอยลิปสติกสีส้มอ่อนซึ่งเธอจำได้ดีว่าเป็นของตนรวมอยู่กับลิปสติกอีกเจ็ดรอย คือหลักฐานสำคัญว่าเธอมีส่วนร่วมในพันธสัญญาหาแฟนให้ได้ภายในหนึ่งปีหรือก่อนวาลเลนไทน์ปีถัดไป ไม่เช่นนั้นจะเสียโบนัสหกเดือนที่เฝ้ารอมานตลอดทั้งปี แล้วหากมีใครคิดฉ้อฉล หากคนมาแอบอ้างว่าเป็นแฟน ยังมีคำสาปแช่งกำกับไว้ให้ออกสิ้นขวัญแขวนอีกต่างหากว่า

หากสมาชิกคนใดคนหนึ่งกระทำการหาแฟนโดยมิสุจริต หรือว่าจ้างผู้ชายมาเป็นแฟน ไม่ว่าวิธีใดวิธีหนึ่ง ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ลงโทษ อย่าให้มีแฟนไปตลอดชีวิต ถ้าได้แต่งงานภายหลัง ก็ขอให้เจออะเจอบกับผู้ชายที่ห่วยแตกที่สุดในโลก แต่งงานก็ขอให้หย่า อย่าได้มีความสุขในชีวิตแต่งงานไปตลอดชีวิต

ข้าพเจ้าทั้งแปดได้อ่านสัญญาฉบับนี้และลงลายมือชื่อด้วยความเต็มใจ ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลกเป็นพยาน หากข้าพเจ้าบิดพลิ้วหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญา หรือฉีกสัญญาทิ้ง ก็ขอให้มိอันเป็นไปภายใน

สามวันเจ็ดวัน ขอให้เป็นหมัน ขอให้ชี้เท้า อัปลักษณ์ไปตลอดชาติ สาธุ!

“นะ...นี่มันอะไรกัน” การกระทำร้ายรำพันด้วยหัวใจลั่นระร่ว

นอกจากฝันดีที่สุดในรอบห้าปีเมื่อสักครู่จะไม่เป็นจริงแล้ว เธอยังตื่นมาพบกับความจริงอันแสนโหดร้ายอีกหรือไม่

เงินโบนัสหกเดือนซึ่งตั้งใจจะเอาไปซื้อแฟกเกจทัวร์ยุโรปเหมือนแขวนอยู่บนเส้นด้าย เพราะหากเธอหาแฟนไม่ได้ภายในหนึ่งปี ความหวังความฝันนั้นก็จะเป็นอันหลุดลอยไปจากชีวิตทันที เนื่องจากมันกลายเป็นเงินเติมพันธของการหาแฟน

หญิงสาวเหลือบมองสภาพโดยรอบ เห็นขวดเครื่องดื่ม แก้วเปล่า และจานขนมกระจาดกระจายอยู่ทั่วห้องนั่งเล่นของบ้านจีใหญ่วราลี เธอพอจะเดาออกว่าทุกคนคงเมาเมาย แล้วสูมหัวกันร่างสนธิสัญญาบ๊อบคอตเกกนั้นขึ้นมา เพราะโทรทัศน์ที่นายหนุ่มหน้าเทพบุตรใจชาตานอย่าง ภูมิเศษะดำรงกุล พุดจาตุหมั่นดูแคลนว่าเกมเทพอย่างพวกเธอไม่มีปัญญาหาแฟน

แม้ว่าเธอกับสมาชิกบางคนจะเสนอว่าควรร่วมมือร่วมใจกันยกเลิกสัญญามหาโหดนั้นเสีย แต่เสียงส่วนใหญ่กลับโหวตไม่เห็นด้วย พอคุยกันไปคุยกันมากก็กลับกลายเป็นว่าเธอเออออห่อหมก เห็นสมควรว่าทุกคนต้องลบล้างคำสบประมาทของนายหนุ่มให้ได้ภายในหนึ่งปี

National Central Bureau of Interpol, London, UK

นายตำรวจสืบข่าวของแดเนียล นายตำรวจหนุ่มสังกัดตำรวจสากล หรือ INTERPOL^๑ แข็งกร้าวขึ้นมาทันทีทันใดเมื่อมองสภาพของสาวสวยสองคนในรูปถ่ายทั้งสี่ใบ คำบอกเล่าที่ว่าทั้งคู่เป็นคนไทยทำให้การของเขา

^๑ (INTERPOL: International Criminal Police Organization) องค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ หรือตำรวจสากล เป็นองค์การที่เกิดจากความพยายามร่วมมือกันในทางระหว่างประเทศเกี่ยวกับกิจการตำรวจ เพื่อสนับสนุนช่วยเหลือทุกองค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่มีภารกิจในการป้องกันหรือปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศ ปัจจุบันสำนักงานใหญ่ของอินเตอร์โพลตั้งอยู่ที่เมืองลียง ประเทศฝรั่งเศส)

บดเข้าหากันเป็นล้นหลาม นอกจากจะส่งสารผู้เคราะห์ร้ายทั้งสองในฐานะผู้พิทักษ์สันติราษฎร์แล้ว เขาก็ยังมีอีกเหตุผลที่ทำให้รู้สึกเจ็บแค้นผู้กระทำการอุกอาจ เหตุผลนั้นก็คือในตัวเขามีเลือดของคนไทยครึ่งหนึ่ง

เนื้อตัวและใบหน้าของผู้หญิงในภาพทั้งคู่เต็มไปด้วยรอยฟกช้ำดำเขียว บ่งบอกว่าคงถูกทารุณกรรมอย่างสาหัสสาครรจ์ ก่อนพยายามหลบหนีกันอย่างหวัชุกหวัชุน ทว่าพวกหล่อนก็โชคร้ายเพราะถูกพวกเดนมนุษย์ตามมาระชากวินญาณ ก่อนที่จะมีใครช่วยเหลือไว้ได้ทัน

“คิดว่าเป็นอาชญากรกลุ่มเดียวกันไหมครับ” แดเนียลสุดท้ายใจเข้ลึกลง

รู้สึกสงสารสาวเคราะห์ร้ายที่เป็นเหยื่อขององค์กรค้าเนื้อสดจับใจพวกหล่อนคงคิดว่ายุโรปเป็นดินแดนน่าฝันไฟและดินร่นขวายจะมีที่นี้ให้ได้ แต่ก็ต้องเคราะห์ร้าย เอาชีวิตมาทิ้งเพราะลืมนึกถึงอันตรายที่แทรกซึมอยู่ในดินแดนคิวไรซ์นี้เช่นกัน นี่ไม่ใช่เคสแรกๆ ที่เขาเห็น เพราะตลอดระยะเวลาของการทำงานให้ตำรวจสากลมากกว่าหกปี มีผู้หญิงเอเชียจำนวนหลายหมื่นรายที่ประสบชะตากรรมเดียวกัน

“ผมก็ไม่อยากปักใจเชื่อหรือกะเด้น เพราะคนแรกถูกหลอกไปปารีส ส่วนอีกคนถูกหลอกมาลอนดอน” ริกก็หยิบซองสีน้ำตาลมาวางไว้ตรงหน้าของลูกน้องหนุ่ม “สำนักงานใหญ่ส่งภาพพวกนี้มาให้ทางเราพร้อมกับรายละเอียดเพิ่มเติมว่าควรเริ่มจากตรงไหน ผมเห็นว่าสมควรส่งคุณไปสืบเรื่องในเมืองไทยเพราะคุณพูดภาษาไทยได้คล่อง แถมไม่มีพันธะให้ต้องห่วง”

“คิวปิดฮัต” แดเนียลทำปากขมขมิบ เมื่อเปรียบเทียบกับเอกสารของผู้เคราะห์ร้ายทั้งสองก็สะดุดใจกับบางสิ่งที่คล้ายคลึงกัน “ผู้หญิงสองคนนี่คงคิดว่าเจอเจ้าชายในฝัน แต่พวกเธอกลับพบซาตานร้ายที่แอบแฝงมาในคราบของพวกมันแทน”

“ใช่ สิ่งเหมือนกันของทั้งสองเคสคือพวกเขาใช้บริการของเว็บไซต์หาคู่เว็บนั้น แล้วตำรวจฝั่งไทยก็ให้ข้อมูลเพิ่มเติมมาอีกว่าพวกเขาไปร่วมงาน

บาร์ตล่องเรือที่บริษัทนั้นจัดขึ้นด้วย ผมคิดว่ามันมีสิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับ บาร์ตั้น บางทีอาจมีคนในบริษัทรู้เห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย”

“อืม มีสิทธิ์เป็นไปได้อย่างที่คุณสันนิษฐานครับริค ผมจะจับตามองความ เคลื่อนไหวของเขาให้ละเอียดครับ” ชายหนุ่มยิ้มแห้งเพราะเคร่งเครียดกับ ภาพที่เห็น ผู้หญิงทั้งคู่อายุยังคงไล่เลี่ยกับลูกพี่ลูกน้องของเขาที่เพิ่งจบ ปริญญาตรี ไม่ควรเลยที่จะมาพบเจอเรื่องเลวร้ายขนาดนั้น

“ผมให้พอลประสานงานกับตำรวจทางเมืองไทยให้คุณรีบร้อยแล้ว พอลจะเป็นคนบอกรายละเอียดที่เหลือให้คุณรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ส่วน เบอร์โทรศัพท์ของคนที่คุณต้องติดต่อทางเมืองไทยอยู่ในซองนั้นแล้ว เรื่องนี้ ทางสำนักงานใหญ่คาดหวังไว้สูงมากกว่าทางเราจะสามารถหาตัวการใหญ่ ของพวกมันได้สำเร็จ ผมหวังว่าคุณจะสร้างผลงานได้ดีเยี่ยมเหมือนที่ผ่าน มาะแดน” ประกายตาของคนพูดเต็มไปด้วยความคาดหวัง

“ผมจะทำอย่างสุดความสามารถครับริค” ตำรวจสากลวัยสามสิบสอง รับคำหนักแน่น ก่อนจะคว้าซองสีน้ำตาลแล้วพาร่างสูงถึง ๑๘๕ เซนติเมตร ออกจากห้องผู้บังคับบัญชา

ปกติเขาแยกแยะระหว่างความรู้สึกละแวกออกจากงานได้ดีเยี่ยม เสมอ แต่คดีใหญ่ที่เป็นปัญหามากขึ้นทุกวันในสหภาพยุโรป และกำลังแพร่ ระบาดไปยังส่วนอื่นของโลกอย่างคดีนี้ เขาอดที่จะใส่ความชิงชังส่วนตัว เข้าไปไม่ได้ แล้วก็รู้อีกเช่นกันว่า หากสามารถหาหลักฐานอันจะนำไปสู่การ จับกุม กวาดล้างเดนมนุษย์เหล่านั้นได้ หัวใจครึ่งดวงที่เป็นคนไทยคง พบพานกับความสงบสุข

๑

พระศุภร์เข้า พระเสาร์แทรก ราหูอมการะเกด

๒๘ มิถุนายน...บริษัทคิวปิดฮัต

“เกิด...อีตาฮิตเลอร์เรียกให้เข้าไปพบด่วนนะ” วราลี หญิงสาววัยสามสิบสี่ ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยส่วนบุคคลและเลขานุการของภีมก้าวมาหยุดหน้าโต๊ะทำงานของการะเกด กล่าวด้วยแววตาห่วงใย

“เอ่อ จี๊หมะไหนคะว่าบอสมีเรื่องอะไรจะคุยกับเกิด” หญิงสาวทำหน้าที่ประหลาดใจระคนกริ่งเกรง

“เรื่องข่าวที่ย้ายแองจี้เข้าไปเขียนกระทบกระทั่งอีเวนต์ที่เราจัดขึ้นนะสิ เมื่อไรรายบ้านนั้นจะเลิกตามจ้องล้างจ้องผลาญพวกเราไม่รู้” พี่ใหญ่ของกลุ่มอาร์มน์เดือดปุดเพียงแค่เปล่งชื่อของคอลัมน์สต์ผีปากกล้าผ่านริมฝีปากสีสด ไม่มีใครในคิวปิดฮัตไม่รู้จักนางสาวอังกาบ เจ้าของชื่อในวงการว่า แองจี้ คอลัมน์สต์ที่เขียนคอลัมน์ ‘ฟลายไฮวิทแองเจิล’ ซึ่งตลอดเวลาที่ผ่านมาคอยจับตามองทุกความเคลื่อนไหวของคิวปิดฮัต เพื่อหาข้อผิดพลาดและเอาไปตีไขว้ใส่ในคอลัมน์ของแมกาซีนจนกามเทพสาวหลายคนปวดเศียรเวียนเกล้ากันมาแล้ว

“เกดรีบไปเถอะ ก่อนที่อีตาโหดจะโผล่ออกมาอละวาด”

ท้ายประโยคของสาวรุ่นพี่ทำให้การเกดลูกจากเก้าอี้และเร่งฝีเท้าไปยังห้องเจ้านายสุดโหด เวลานี้เธอไม่มีอารมณ์แม้แต่จะท่องคาถาเมตตามหานิยม เพราะรู้ว่าถึงห้องไปก็สิบบทก็คงเปล่าประโยชน์

หลังจากเคาะประตูและได้ยินเขาตะโกนอนุญาตเสียงห้วนห้าววางอำนาจ เธอก็สุดทายเป็นใจเข้าเต็มปอดแล้วผลักประตูเข้าไปด้วยใบหน้าไร้ความรู้สึก

“บอสมืออะไรกับเกดเหรอะ” หญิงสาวลอบกลืนน้ำลาย ถามด้วยท่าทางกริ่งเกรงและฝืนส่งยิ้มอ่อนหวาน ทว่าเวลานี้ใบหน้าคมเข้มของนายหนุ่มไม่หลงเหลือความรื่นรมย์ใดๆ ให้เห็นเลยสักนิด นัยน์ตาดุดันฉายแววเอาเรื่องจนเธอรู้สึกเย็นเยือกไปถึงไขสันหลัง แม้จะรู้ระแคะระคายจากราสีมาแล้วว่าจะโดนสวดเรื่องอะไร แต่เอาเข้าจริงๆ เธอก็อดขนพองสยองเกล้าไม่ได้

“ถ้าไม่มี ผมคงไม่สั่งคุณลีให้เรียกคุณเข้ามาพบให้เสียเวลาทำการทำงานแบบนี้” กรรมการผู้จัดการบริษัทปิโตรเคมีภัณฑ์แห่งเมืองหลวงโยนนิยตสารฟิงก์เลดี้ ลงบนโต๊ะโครมใหญ่ “คุณถ่างตาดูเอาเองละกันว่าคอลัมน์ ‘ฟลายไฮวิทเองเจิล’ หน้าสิบเก้าอะ เขาเขียนถึงปาร์ตี้ที่คุณจัดว่ายังไง”

หญิงสาวไม่คิดจะชักพอกให้ระคายแค้นหูคนอารมณ์บ่จอย เธอหยิบแมกาศินที่ไม่เคยคิดจะเสียเงินซื้อสักครั้งในชีวิตขึ้นมาเปิดหน้า ๑๔ ตามคำบัญชาของพ่อมหาโหด

เดือนใจสาวไทยก่อนบินไปหาหวานใจที่เมืองนอก

หลังจากแอ่งจี้ได้อ่านหนังสือพิมพ์หลายฉบับของยุโรปและกรังกร้างโทรศัพท์หาเพื่อนซี้ที่เป็นนักข่าวอยู่ปารีสเพื่อล้วงตบควักไล่เอาความจริงว่าข่าวที่เขาลงโครมๆ กันเมื่อสามวันก่อนนั้นจริงเท็จแค่ไหน พอได้ยินคำตอบแอ่งจี้ก็ต้องยอมรับว่าปวดกระตองใจจนทนไม่ไหวและขอเอามาเมาท์ให้แฟนฯ คอลัมน์ได้อ่านเป็นอุทาหรณ์สอนใจค่ะ

เรื่องของเรื่องก็คือ มีสาวไทยจำนวนไม่น้อยที่นิยมของนอก ซึ่งตรงนี้เองก็ไม่ได้ว่าสาวฯ อายกรวยทางลัดหรืออะไรเทือกนั้นเลยนะคะ เพราะจะว่าไป การจะหาหนุ่มไทยที่ยังไม่มีแฟน มีเมีย หรือมีผัว! ในทุกวันนี้ หายากมากมาก พอมีหนุ่มฝรั่งซึ่งส่วนใหญ่สูงยาวเข้าดีภาพเลิศ มันไม่แปลกเลยที่สาวไทยเป็นล้านคนจะแห่แหกันเข้าไปสมัครเป็นสมาชิกของเว็บหาคู่สุดฮอตบางเว็บขณะนี้ เพราะนอกจากคุณเธอทั้งหลายจะสามารถติดต่อพูดคุยกับหนุ่มในฝันและอาจนัดเจอกับเขาวินิจฉัยหนึ่งแล้ว บางบริษัทจัดหา คู่ยังขยันสรรหาอีเวนต์หรือปาร์ตี้หาคู่ดูนาหงั้นให้หนุ่มๆ สาวๆ ได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กันแทบทุกอาทิตย์อีกด้วย

แต่งงานปาร์ตี้ที่แอ่งจ๊อเมมาถึงวันนี้ คือการเชิญชวนลูกคำสาวฯ ที่ผ่านการคัดเลือกของกรมเทพที่ดูแลงานปาร์ตี้ว่าสวย เซ็กซี่ เอกซ์ อิม ได้มาตรฐานจำนวน ๒๕ คน ไปพบกับลูกคำหนุ่มไฮโพรไฟล์จำนวน ๒๕ คน (อ่านถึงแค่นี้ทุกคนก็คงจะชื่นชมว่าช่างลงตัวอะไรเช่นนั้นใช้ไหมละคะ แต่อย่าคะ! อย่าเพิ่งปักใจเชื่อว่าปาร์ตี้นี้จะเหมือนการพาซินเดอเรลลาไปพบเจ้าชายในนางเงือก)

บรรยากาศในงานปาร์ตี้ล่องเรือดินเนอร์ใต้แสงเทียน จิบไวน์และเต้นรำกับหนุ่มๆ นั้น แอ่งจ๊อไม่รู้แบบละเอียดดยิบหรืออะคะ เลยไม่รู้ว่บรรยากาศแท้จริงจะออกมาเหมือนการเลี้ยงพวงมาลัยรัก หรือว่าให้ฝ่ายหญิงนั่งเรียงกันเป็นแผงปลาหูก (เอ๊ะ! คำนๆ เหมือนบรรยากาศในซอยบางซอยของย่านสุขุมวิทยามกลางคืนเกินไปไหมคะเนี่ย) แล้วให้หนุ่มแต่ละคนจับไม้สั้นไม้ยาว ก่อนชี้ตัวว่าอยากคุย อยากนั่งกระแจะ หรือเต้นรำกับสาวผู้โชคติดคนไหน

ฟังแล้วเหมือนแผนส่งเสริมการตลาดที่แสนจะธรรมดาใช้ไหมคะคุณผู้อ่านฯ แต่ความจริงมันมีเงาแฝงอยู่ด้วยคะ

และนี่แหละคะคือที่มาของข่าวแซบที่แอ่งจ๊อหยิบยกเอามาเมาท์ในตอนแรก

ในข่าวคือ มีสาวไทยจำนวนไม่น้อยที่ตัดสินใจคบหากับหนุ่มต่างชาติ ซึ่งรู้จักกันผ่านทางอินเทอร์เน็ต แล้วลงท้ายถูกผู้ชายหลอกให้บินไปยุโรป ผู้หญิงเหล่านี้นวดหวังจะได้แต่งงานและใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย แต่พอไปถึง กลับกลายเป็นว่าถูกบังคับให้ชนยาเสพติดข้ามชาติบ้าง ถูกขายทอดตลาดไปแอฟริกากับเม็กซิโกบ้าง ถูกบังคับให้ทำงานในร้านนวดที่จบลงด้วยการ นอนบ้าง

หากไม่ยินยอมหรือพยายามหลบหนีก็จะถูกทารุณถูกซ้อมจนตายเหมือน อย่างในภาพนี้แหละค่ะ สายข่าวจากปารีสของแองจีกระซิบบอกด้วยว่า สองสาวในรูปนี้ได้ใช้บริการหาคู่ออนไลน์กับบริษัทหาคู่สุดฮอตของไทยเว็บหนึ่ง แถมยังเคยไปร่วมปาร์ตี้ล่องเรือล่ำรักกับเขาด้วยค่ะ

ยังงีก่อนตัดสินใจไปจอยปาร์ตี้ที่ว่านี้ ก็ขอให้ท่านอ่านทุกท่านระมัด- ระวังตัวกันให้ดีด้วยนะค่ะ เพราะล่ำพั่งคนจัดงานเขาไม่แคร์ถึงสวัสดิภาพ ของท่านหรอกค่ะ เขาแคร์แค่ว่าหนุ่มคนไหนโพรไฟล์เลิศ น่าดึงมาแจมให้ สาวๆ น้ำลายหกเท่านั้นแหละ

ไม่อยากบ่นแต่ก็อดบ่นไม่ได้ ว่าบริษัทจัดหาคู่ควรสแกนลูกค้าลึกลับนิด ก่อนคิดจะพาขึ้นเรือ อย่าลืกแต่ว่าลูกค้าเลดูไฮโซ กระเป๋าหนักควักไม่อั้น ก็หลับหูหลับตาเชิญร่วมปาร์ตี้แล้ว

ไม่งั้นคำว่า Cupid มันจะเพี้ยนเป็น Stupid เอาได้ โหะๆ

พบกับแองจีใหม่ในปักษ์หน้านะคะนักอ่านที่รัก รับรองว่ามีเรื่อง เมามัมนามาเมาท์ให้น้ำลายแตกฟองกันอีกเช่นเคยแน่นอนค่ะ...

การะเกตกำหนดเน้นหลังจากอ่านจบ เธออยากบีบคอคอลัมน์ิสต์ ปากกล้านัก ใครอ่านก็คงรู้ว่ายายอังกาบ หรือชื่อในวงการว่า แองจี จงใจ โจมตีคิวปิดฮัต เพราะเวลานี้เป็นเว็บไซต์หาคู่ที่ตั้งเป็นพลูแตกในเมืองไทย แถมยังเริ่มได้รับความนิยมจากฝรั่งมั่งคั่งที่ต้องการหาแฟนไทยอีก

ไม่สิ...ความจริงยายปลวกหน้าห้าเหลี่ยมจงใจโจมตีงานในส่วนที่เธอ

รับผิดชอบโดยตรงต่างหาก

“บอสคิดว่าเหตุการณ์จะอย่างไรคะ สกรีนลูกค้าแต่ละรายก่อนจะให้เข้าร่วมงานปาร์ตี้หรือเปล่าว่าเขาเคยก่อคดีอะไรไว้ไหม” หญิงสาวเก็บความขุ่นเคืองไว้ภายใต้สีหน้าเรียบเฉย กัดฟันถามนายหนุ่มด้วยลุ่มเสียงเป็นการเป็นงาน ในเวลาหน้าลือหน้าขวานแบบนี้ เธอจะแสดงอาการหวาดผวาหรือทำตัวลั่นงันงกไม่ได้เด็ดขาด ไม่อย่างนั้นอีตาฮิตเลอร์จะลุกขึ้นมากะทืบซ้ำเพราะคนอย่างเขาไม่เคยให้กำลังใจลูกน้อง

ริม เตชะดำรงกุล พ่นลมหายใจแรงให้อีกฝ่ายเห็นว่าเขากำลังหงุดหงิดสุดเหวี่ยง

“เรื่องสกรีนแบ็กกราวนด์ของลูกค้ามันแทบเป็นไปไม่ได้เลย คุณก็น่าจะรู้ เพราะลูกค้าผู้ชายส่วนใหญ่ที่คุณเชิญเข้าร่วมปาร์ตี้เป็นชาวต่างชาติ กันแทบทั้งนั้น ยกเว้นก็แต่คุณจะมีปัญหาหาแฟนที่ทำงานให้ตำรวจสากลแล้วแฮ็กดูข้อมูล แต่ผมคิดว่าคุณคงไม่สามารถถึงขนาดนั้นหรอกมัง เพราะขนาดหาแฟนเป็นคนไทย คุณยังทำไม่ได้เลย” ตาคมกริบทันเห็นริมฝีปากของสาวสวยประจำบริษัทเหม็นเข้าหากันเป็นเส้นตรง

หล่อนโกรธ เขารู้ดี แต่ทำอะไรได้ สิ่งที่เขาว่ามาทั้งหมดมันเป็นเรื่องจริงทั้งนั้น การเกิดสวยสะดุดตา แต่มันน่าประหลาดที่หล่อนกลับไม่มีหนุ่มดวงสักคน สำหรับเขามันแสดงถึงความล้มเหลวอีกรูปแบบหนึ่ง

“เกิดไม่ชอบอาชีพตำรวจอยู่แล้วคะ ถึงจะมีตำรวจยศพลตำรวจเอกมาจีบ เกิดก็ไม่คิดจะมองอยู่แล้ว” ใบหน้าคนพูดเชิดขึ้นอย่างถือดี เขากล้าดียังไงมาซ้ำเติมปมด้อยเรื่องยังหาแฟนไม่ได้ของเธอ ไม่รู้หรืออย่างไรว่าทุกวันนี้เธอเครียดเรื่องนี้จนจะลุกขึ้นมากรีตวันละสามหน

“ที่ผมเรียกเข้ามาคุยก็เพราะอยากให้คุณคิดแคมเปญสักอย่างมาเรียกความนิยมของคิวปิดฮัตกลับ อะไรก็ได้ที่มันจะทำให้ลูกค้าคิดว่างานปาร์ตี้ที่คุณจัดขึ้น มันจะทำให้พวกเขาได้ไปเจอโซลเมต ไม่ใช่อาชญากรที่จะหลอกไปขายทอดตลาดในยุโรป ผมให้เวลาคุณสามวันในการหาทางออกให้

เรื่องนี้” เจ้าของฉายาฮิตเลอร์ยังคงเล่นคงวาในเรื่องของความเผด็จการ

“สามวัน!” หญิงสาวทวนคำอย่างตกใจ นี่แหละนิยามของคำว่า ‘งานเข้า’ ของจริง แล้วงานนี้ก็ถือเป็นงานช้างสำหรับคนอย่างการะเกตด้วย

“อย่าบอกนะว่าเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมง หรือสี่พันสามร้อยยี่สิบ นาทีมันไม่พอสำหรับคุณ เท่าที่ผมจำได้ตอนเข้ามาสมัครงาน คุณกรอกข้อมูลว่ามีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดีนะ คุณคงไม่อยากให้ทุกคนคิดว่าคุณ Stupid แทนที่จะเป็น Cupid หรือกะ” รัม เตชะดำรงกุล ดึงคำพูดจากคอลัมน์เจ้าปัญหามาใช้อย่างน่ารังเกียจ ดวงตาแข็งกร้าวหрімองคิวปิดสาวตั้งแต่หัวจดปลายเท้าประหนึ่งว่ากำลังประเมินคุณภาพของเครื่องจักรสักตัวว่าควรเก็บไว้ใช้งานต่อไหม

เจอไม้เนื้อแข็ง การะเกตถึงกับคอแข็ง คนงานเข้าอย่างเธอไม่มีทางเลือก นอกจากเช็ดไอบหน้าเรียวเล็กขึ้นเพื่อแสดงความมั่นใจ

หน้อยแน่...กล้าดำฉันทงอ้อมว่าโง่งงเท่าตุ่นหรือฮิตเลอร์!

“ไม่มีปัญหาอะ เกดจะคิดแคมเปญให้ได้ภายในเวลาที่กำหนดแน่นอน ถ้าบอสไม่มีอะไรแล้ว เกดขอตัวก่อนนะคะ เพราะทุกวินาทีของเกดหลังจากนี้มันมีค่า” การะเกตประซดเสียงจะฉาน

“ดี” จ๊นก็เอาแมกซีนนั้นไปด้วย เอาไปอ่านหลายๆ รอบ เพื่อมันจะออสโมซิสเข้าสมองและช่วยกระตุ้นให้คุณคิดหาทางแก้ปัญหานั่นได้เร็วขึ้น ผมหมดธุระแล้ว เชิญ!”

หญิงสาวก้าวมาหยิบแมกซีนเจ้าปัญหาตามคำประกาศิต แล้วออกจากห้องทำงานไปเสียบๆ พอกลับมากระแทกกันลงบนเก้าอี้ทำงาน วราลีกับเพื่อนร่วมงานหลายคนก็กรูกันเข้ามาหาประหนึ่งว่าจะช่วยไว้อาลัยให้ศพของเธอ

“มีอะไรให้เจ้ช่วยกับอกกะเกด” วราลีก้าวมาหยุดตรงหน้าและแตะมือลงบนมือเย็นเฉียบของสาวรุ่นน้อง

“ไม่เป็นไรหรือกะเจ้” เตี้ยวเกดกับหนูษาช่วยกันระดมความคิดเอง

เจ็บกับทุกคนไม่ต้องเป็นห่วงหรอก” เธอยิ้มจืดเจื่อนบอกเจี๊ใหญ่ พร้อมกับปลอบใจตัวเองว่า ที่ผ่านมามีสามารถแก้ปัญหาสารพันได้ทุกอย่าง ครั้งนี้ก็คงเช่นกัน แม้จะต้องรืดเค้นหาทางออกจนเส้นเลือดในสมองแตกจนชักตาตั้งก็เถอะ

“อย่าถือคนบ้า อย่าว่าอีตาฮิตเลอร์เลยเถิด เขาอาจจะปากน่าต่อยแต่ก็...”

“อย่าห่วงเลยคะเจี๊ เกิดไม่เป็นไรจริงๆ ถ้าเกิดถือสาบอส คงลาออกและหนีไปทำงานกับที่อื่นนานแล้วละ คนที่เกิดอยากต่อยสักเบี๊ริงคือยายเองจีต่างหาก มันน่าจับโยนลงคลองแสนแสบจริงๆ” หญิงสาวเช่นขี้ขลาดี้ยพันบอกพลางปรายตามองแมก้าขึ้นที่ถูกมิลินดึงจากมือไปอ่านต่อ

“มีมว่ายายบ้านนั้นมันเก็บกตที่เป็นสมาชิกคิวปิดฮัฒมานานโขแต่ยังหาผู้ชายไม่ได้ แล้วมาฟาดหัวฟาดหางลงในคอลัมน์” มิลินว่าอย่างเดือดดาล

“ก็เหงละ ดูอย่างเคสของหนูซากับยายหอมลิ” แพรวพราวเสริมต่อเพราะรู้จักตีศัพท์ของคอลัมนิสต์เจ้าปัญหาดีว่า เคยสร้างเรื่องให้हरรรษากับหอมหมื่นลี้ในงานเลี้ยงน้ำชามาแล้ว

“จะมีใครที่ไม่โดนยายเองจีเล่นงานบ้างไหมเนี่ย รู้สึกว่ายายนั้นจะลั้บมีตรอเชือดพวกเราเรียงตัวยังงี้ไม่รู้” สงสัยพริ้มต้องกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลและแผ่เมตตาให้มากๆ จะได้ไม่มีเวรมีกรรมต่อกัน” สาวธรรมะธัมโมอย่างพริ้มอดไม่ได้ที่จะแสดงความคิดเห็น

“เงี๊ว่ากรวดน้ำคว่ำขันเลยดีกว่ามั้งพริ้ม ซาติน้ำฉันใดจะได้ไม่ต้องมาเจอเจอกันอีก” วราลีทำตาปะหลังปะเหลือก เพราะในฐานะพี่ใหญ่ในกลุ่มเธอรับรู้เรื่องราวทั้งหมดมาโดยตลอด ทว่าแม่จะระดมความคิดเห็นจนสมองแทบระเบิด ก็ยังไม่สามารถหาวิธีมาปราบคู่กรณีอย่างเองจีให้อยู่หมัดได้อยู่ดี

“โอ้ย พี่พริ้มกับเจี๊อย่าใจดีกับยายปลวกนักเลยคะ คนแบบนี้วิญญูณของมันต้องโดนจับใส่หม้อ ปิดด้วยผ้ายันต์ แล้วถ่วงน้ำไปเลย จะได้ไม่ต้องไป

ผิดไปเกิดให้ชาวบ้านชาวช่องเขาเดือดร้อนอีก” คนเพ็งโตนเล่นงานมาหมาดๆ เช่นเขี้ยวเคี้ยวฟันบอก

“เฮ้อ...หนูฯไม่เข้าใจเลยว่าทำไมเขาจ้องจ้องล้างจ้องผลาญพวกเรานัก ทั้งๆ ที่ผ่านมาก็เข้าข่ายร่ำไม่ดีโทษปีโทษกลองเองทั้งนั้น” พระราชพนมหายใจออกยาว เธอเองก็เคยถูกแองจี้ชี้เหมาย์เล่นงานมาหยกๆ โชคดีที่เรื่องของเธอมันเริ่มต้นที่ความเลวร้าย แต่กลับลงท้ายด้วยการพบรักกับ ทิม พิษยธร ประธานบริษัทในเครือพิษยธรซึ่งคุมกิจการทั้งห้างสรรพสินค้าใหญ่ โรงแรม และรีสอร์ตหลายแห่งในประเทศ

“แต่คนประเภทนั้นมันไม่ยอมออกจากกะลามาคูโลกของความเป็นจริงหรอก” มิลิน พนักงานฝ่ายการเงินและบัญชี เจ้าของฉายาเกลือกจากทะเลเดดซียังเรียกว่าพี เสริมด้วยใบหน้าเนือยๆ

“ออยว่าหลักๆ ก็คงมาจากเพราะยายปลวกโกรธที่มันงานหาตู้ที่ครั้งก็ยังหาแพนไม่ได้นั่นแหละ บวกกับมาเจอกรณีแพ้เครื่องสำอางตอนยายหอมแต่งหน้าให้ก็เลยยิงโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยง พอข่าวนี้ออกมา มันก็เลยถือโอกาสซัดตูมมาที่เดียวหนักรๆ เน้นๆ” นันทิสา สาวน่ารักผู้มีจุดอ่อนอยู่กับการหวาดผวาชายแท้ที่มีหน้าตาหล่อเหลา ร่วมผสมโรงหลังจากนั่งฟังคนอื่นพูดและอ่านคอลัมน์ที่เป็นประเด็นไปด้วย

“ไม่สวยสะดุดตานะพอให้อภัยนะออย แต่ไอ้ประเภทหน้าไม่สวยแถมนิสัยห่วยแตก ผู้ชายที่ไหนเขาก็คงสวมวิญญาณเสือเผ่นเปิดแค้นหมด” การกระเถิบด้วยนัยน์ตาซึ่งช่วงขณะหลุบตาลงมองแมกาศินเจ้ากรรมที่ถูกส่งต่อไปยังมือของหอมหมื่นลี้ เธออยากดำดิ่งเข้าไปกลางใจของคนเขียนคอลัมน์เสียจริงๆ ว่ามันจะดำเนินต่อตะโกหรือเปล่า

“ทำไมเกิดไม่ลองเชิญยายแองจี้ไปลองเรือดินเนอร์ดูสักเสาร์ละหอมว่าถ้าเราเตรียมการให้พร้อม น่าจะรับมือมันอยู่นะ” หอมหมื่นลี้ กูรูด้านการแต่งหน้า ไม่ยอมปล่อยโอกาสการร่วมเป็นส่วนหนึ่งในวงสนทนาให้หลุดลอยไปเช่นกัน

“โอ๊ย...พักลีขนาดนั้น เกดไม่ชวนไปให้ลูกค้าผู้ชายแตกตื่นจนงานล่มหรอก” หญิงสาวทำหน้าเบ้เหมือนเฟิงกลืนของแสลง

“พักลีคืออะไรนะพี่เกด” น้องน้อยอย่างหรรษาถามด้วยแววตาซื่อๆ

“Fugly เป็นคำสนธิที่มาจากการผสมคำว่า Fat กับ Ugly เข้าด้วยกันจะหมายความว่า สรุปร่างๆ ก็คืออ้วนและขี้เหร่” วราลีตอบเสร็จก็กล่าวต่อด้วยสับสนเป็นการเป็นงานว่า “เอาละ พวกเราหยุดเมาท์และแยกย้ายกันกลับไปทำงานได้แล้ว เที่ยงค่อยปรึกษาหารือกันต่อ เพื่อใครมีไอเดียดีๆ จะเสนอเกด”

“ขอบคุณให้กับทุกคนมากนะคะที่แวะมาให้กำลังใจ เกดคิดว่าปัญหาของยายแองจี เกดเอาอยู่” ริมฝีปากอ้อมยิ้มยิ้มให้เพื่อนร่วมงานทั้งหมด หลังจากทุกคนแยกย้ายกันกลับไปประจำโต๊ะทำงาน เธอก็สูดหายใจเข้าลึกเรียกขวัญและกำลังใจกลับมาเพื่อจะต่อสู้กับปัญหาเฉพาะหน้า

“พี่เกดมีอะไรให้หนูช่วยไหม” หรรษาขึ้นอาสา

“ช่วยรับปัญหาของยายแองจีไปจัดการให้พี่ที เพราะตอนนี้พี่แก้ปัญหาใหญ่อย่างการหาแฟนยังไม่ได้” แมกซีนเล่นนั้นถูกย่นให้พี่ช่วยสาวซึ่งทำหน้าเหย แต่ก่อนที่สาวซุ่มซำมจะตอบกลับ การะเกดก็กล่าวต่อด้วยเสียงกลั้วหัวเราะ “พี่ล้อเล่นนะ ใครจะกล้าให้หนูแบกปัญหาอยู่คนเดียวเล่า พี่แค่แหวะเล่นเพราะหมั่นไส้ที่หนูไม่ต้องเครียดเรื่องหาแฟนแล้วต่างหาก”

“เฮ้อ...โง่งออกไปที หนูหาคิดว่าพี่เกดอาจจริงเสียอีก พี่เกดไม่ต้องห่วงนะคะ คนสวยๆ อย่างพี่เกด อีกไม่นานก็หาแฟนได้ ที่ผ่านมาก็เกดต่อให้หนูมากกว่า เพราะถ้าพี่เกดตั้งใจหาจริงๆ หนูหาว่าใช้เวลาไม่ถึงสองอาทิตย์” หรรษาอดอ้อนป้อนคำหวาน น่ารักกึ่งน่าหมั่นไส้เสียจนคนฟังคือนิ่วงใหญ่

“ถ้าพี่ต่อให้จริงก็ดินะสิแม่เต่าน้อย แต่นี่พี่แพ้หนูเสียหลุดลุ่ย นี่ยังไม่รู้เลยว่าใครโดนใครแซงอีกบ้าง แต่ไม่มีวันเสียละที่พี่จะเป็นคนสุดท้ายในกลุ่ม เพราะพี่ผูกคอตายเสียยิ่งดีกว่าจะไปไล่จับอิตาฮิตเลอร์” หญิงสาวกล่าว

พลางหันไปเบะปากใส่ประตูดอพิซของเจ้านาย เพราะหนึ่งในสนธิสัญญาหาแฟนให้ได้ก่อนวันวาเลนไทน์ปีหน้าคือ คนสุดท้ายที่หาแฟนไม่ได้จะต้องลงทุนสวมวิญญาณสาวใจกล้ำบัป็นผิดปกติ ไส้จีบเจ้าของบริษัทอย่าง ภิรม เตชะดำรงกุล ให้ได้

“ไม่ต้องห่วงหรอกนะ พี่เกิดภาษิตีกว่าหลายคนเยอะ โดยเฉพาะเจี๊ลิ” ผู้ช่วยสาวสร้างขวัญกำลังใจให้ มันได้ผลชะงัดนักเพราะการะเกิดหัวเราะขึ้นมาทันใด

“เฮอะ เรามาหยุดเรื่องหาแฟนและโฟกัสเรื่องงานกันดีกว่า เรื่องลิสต์ลูกค้าถึงไหนแล้วละ” การะเกิดกล่าวเสียงเป็นการเป็นงาน พออีกฝ่ายส่งแฟ้มมาให้ก็รีบรับมาเปิดดู

“ห้าคนแรกเป็นลูกค้าเก่าที่ส่งอีเมลมาถามว่าจะมีงานอีกตอนไหน เพราะพวกเขาสนใจอยากมาเข้าร่วม ส่วนลูกค้าสาวๆ ตอนนี้มีครบรับมาสิบกว่าคนแล้ว” ھرรชาตอบอย่างคล่องแคล่ว

“เลิศมาก แล้วเรื่องโรงแรม คุณปราชญ์คอนเฟิร์มมาหรือยัง” คนเป็นแมงงานถามพลางเปิดแฟ้มสีฟ้าเพื่อดูรายละเอียดของลูกค้าที่ผู้ช่วยสาวช่วยคัดสรรมาให้เธอสรินอีกที

ห้ารายแรกนั้นเป็นลูกค้าหน้าเก่าที่เธอเคยเจอมาแล้วสองถึงสามครั้ง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะบางรายยังไม่เจอคนถูกใจแต่ชอบบรรยากาศงานปาร์ตี้จึงอยากเข้าร่วมอีก นอกเหนือจากนั้นเป็นลูกค้าใหม่กว่าสามสิบรายที่เธอยังต้องดูอีกที ก่อนให้ผู้ช่วยสาวส่งอีเมลไปเชิญมาร่วมงาน

“คุณปราชญ์ไทร. มาคอนเฟิร์มเรียบร้อยแล้ว หนูเชื่อว่าถ้าเราชวนยายแองจีมาร่วมงานปาร์ตี้เหมือนที่หอมเสนอก็น่าจะดีนะ เขาจะได้ไม่เอาไปเขียนโจมตีแบบผิดๆ อีก” ھرรชาถือโอกาสที่อีกฝ่ายกำลังแจกใบแดงกับใบเขียวให้บรรดาหนุ่มที่เธอคัดสรรมา เอ่ยถึงสิ่งที่เป็นประเด็นการสนทนากับทุกคนก่อนหน้านี้

“อืม ไม่ใช่ว่าพี่ไม่เห็นด้วยกับที่หอมแนะนำหรอกนะ” การะเกิดจึงมำ

พลางดึงกระดาษบางแผ่นออกจากแฟ้ม “แต่พี่ยากรอให้คิดแผนการแยก-
ยลได้มากกว่านั้นหน่อย ชื่นเชิญยายบ้านั้นไปร่วมงานโดยไม่วางแผนอะไร
ไว้ก่อนเลย แล้วยายปลวกไม่ประทับใจ ก็คงจะเอาไปเขียนโจมตีงานปาร์ตี้
มากขึ้น พี่ยากคิดแคมเปญออกมาแก้ลำชีให้ได้ก่อน ว่าบริษัทของเรา
เชื่อถือและทุ่มเทเพื่อลูกค้าขนาดไหน”

“พี่เถรตอบตอบจริงจังๆ เลย” พระชาติตินี้ดังเป๊าะ “พี่เถรว่าชาว
ที่เขาบอกว่ามีผู้หญิงไทยโดนลอบไปขายยุโรปมันเป็นจริงแค่ไหนนะ
ถ้าจริงก็น่าสงสารพวกเขาอะ”

“บอกตามตรงว่านี่ก็เป็นอีกเรื่องที่พี่ยากหาความจริง ถ้าหากมันเป็น
อย่างที่ยายแองจีเขียน พี่คงจะรู้สึกแสบกับตัวเองมาก” แววดาวยซึ่ง
แปรเปลี่ยนเป็นศรัทธาร้อยเมื่อนึกถึงภาพของสาวไทยเคราะห์ร้ายทั้งสองคน
สภาพของทั้งคู่ที่หน้าตายับเยินจนเธอจำไม่ได้ แม้จะพยายามทบทวนความ
ทรงจำว่าเคยเชิญไปร่วมงานอีเวนต์จริงอย่างที่แองจีเขียนโจมตีไหม

“หนูช่วยส่งอีเมลไปเชิญพวกเขา และคอนเฟิร์มกับพี่พรุ่งนี้ทีนะว่า
มีลูกค้าตอบตกลงกลับมากี่คน” หญิงสาวส่งแฟ้มคืนให้ผู้ช่วยซึ่งรับกลับไป
ทำหน้าที่อย่างคล่องแคล่ว ในขณะที่เธอขลุกอยู่กับการคิดหาทางออกให้
ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยอาการหน้านี้วี่วี่ขมวด

มันเป็นวันทำงานที่การระเคว้งอยากฟุบลงกับโต๊ะและปลดแอกตัวเอง
จากความเคร่งเครียดที่ประดังเข้ามา เพราะกลัวว่าโรคเก่าอย่างไมเกรนจะ
กลับมาเล่นงานอีก ทันทีที่เลิกงานหญิงสาวก็ขับรถฮอนด้าซิติ้กลางเก่า
กลางใหม่กลับคอนโดฯ ที่เช่าอยู่กับน้องสาว

“อ้าว...พี่เถรกลับมาแล้วหรอ” เสียงหวานใสไม่ต่างจากรอยยิ้มเจิดจ้า
ของโรสรินที่ส่งมาทำให้เธออดไม่ได้ที่จะยิ้มตอบ

“อืม โรสทำอะไรนะ กลิ่นหอมน่าทานเชียว” หญิงสาวถามน้องสาว
คนเดียวที่เพิ่งเรียนจบปริญญาตรีและย้ายมาอยู่กรุงเทพฯ ได้สามเดือนแล้ว

เนื่องจากยังหางานประจำที่ถูกใจไม่ได้ โรสริจึงรับงานแปลหนังสือนิยายรัก ให้แก่สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง เธอไม่ได้เดือดร้อนหรือผลักใส่ให้น้องหางานใหม่ เมื่อเห็นว่างานอดิเรกที่ทำอยู่ขณะนี้มียรายได้ค่อนข้างสูง แถมยังตรงกับสายงานที่โรสริเรียนจบมาอีก

“เมนูเย็นนี้มีต้มแซบกระดูกอ่อนกับไข่ลูกเขยเจ้าค่ะ โรสโร. ไปถามสูตรไข่ลูกเขยจากแม่เชียวนะ แม่กับพ่อบอกให้ทำให้พี่เกิดหม่าบ้อยๆ เพื่ออานิสต์จะส่งผลให้พี่เกิดพาลูกเขยเข้าบ้านเราไวๆ” นัยน์ตาดำลึบ สวยซึ่งไม่ต่างจากตาของคนพึงทอประกายเจิดจ้า บ่งบอกว่าเจ้าตัวเป็นสาวอารมณ์ดี และขี้เล่น

“จนป่านนี้แม่กับพ่อยังไม่เลิกหวังเรื่องลูกเขยอีกหรือ” การะเกดกลอกตาอย่างเหนียวหนำย พอหย่อนกายลงบนโซฟาในห้องนั่งเล่น ก็พาดเท้าเร็วขึ้นไปวางบนโต๊ะเตี้ยๆ ด้านหน้า

“ແหม โรสว่าความจริงพี่เกิดก็อายุอานามสมควรแก่การมีเหย้ามีเรือนแล้วนะ หน้าตาก็สวยขนาดเคยขึ้นเวทีประกวดนางสงกรานต์ที่บ้านเรามาแล้ว ถ้าไม่เลือกมากและไม่ขี้งานจนเกินไป ก็น่าจะหาพี่เขยให้โรสได้ไม่ยาก” โรสริจิบปากจิบคอพูดพลางหยิบทัพพีมาคอดข้าวหุงสุกใหม่ๆ ใส่จาน นำมาวางบนโต๊ะที่ตั้งอยู่ระหว่างห้องครัวกับห้องนั่งเล่น

“ให้พี่หาแฟนให้ได้ก่อนเถอะ เรื่องได้แต่งหรือไม่ได้แต่งค่อยว่ากันทีหลัง เพราะถ้าว่าเล่นไปไหนปีหน้าพี่ยังหาแฟนไม่ได้ พี่ก็ขูดโปนสวกเดือน” การะเกดพ่นลมหายใจออกยาวขณะเดินไปนั่งแหมะลงที่โต๊ะกินข้าว ก่อนนี้เธอไม่คิดจะปริปากเล่าเรื่องการร่วมลงนามสัญญาทาสกับเพื่อนร่วมงานอีกเจ็ดชีวิตเลยสักนิด แต่วันนี้ปัญหาหลายด้านมันรุมเร้าจนอยากระบายความคับแค้นใจ

“หมายความว่ายังไง พี่เกิดยิ่งพูด โรสก็ยิ่งงง หาแฟนมันเกี่ยวกับเงินโบนัสตรงไหน” ผู้เป็นน้องที่เพ่งวางถ้วยสองใบลงบนโต๊ะทำหน้านิวคิ้วขมวด

“มันก็ไม่เกี่ยวหรอก ถ้าหากว่าพี่กับสาว ๆ ที่ทำงานจะไม่บ้าทำสัญญาหาแฟนให้ได้ภายในหนึ่งปี โดยใช้เงินโบนัสเป็นเดิมพันเมื่อตอนวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมา แถมยกเลิกสัญญาไม่ได้ ตอนนี้ก็ต้องปล่อยเลยตามเลยและแก้ปัญหาก็ปลายเหตุ” หญิงสาวหยิบซองล่อมาเขี่ยข้าวในจานด้วยท่าทางแข็งจัด

“หุ่ย ทำหน้ายังกับถูกพอกับแม่บังคับให้แต่งงานเสียนั่น” โรสรินหัวเราะขบขัน “ถ้าคนหน้าตาแบบที่เกิดหาแฟนไม่ได้ภายในหนึ่งปี โรสว่าสาวไทยทุกคนคงตกที่นั่งลำบาก”

“คนยิ่งกำลังกลุ้มใจ อย่างมาพูดเล่นได้ไหมยายโรส” การะเกดบ่นพลางตักอาหารใส่จานและก้มหน้าก้มตากินเหมือนจะให้อาหารช่วยให้เธอสมองปลอดโปร่ง แล้วคิดอะไรออกบ้าง

“คนอื่น ๆ ที่พนันกัน เขามีแฟนกันไปกี่คนแล้วละ” โรสรินทำหน้าสงสัยใคร่รู้

“ตอนนี้มีแค่หนูคนเดียว นอกนั้นเท่าที่รู้คือยังไม่มี แต่พี่ก็รู้ว่าพวกเขาซุ่มเงียบและพยายามปิดข่าวเพราะไม่อยากจะให้พี่กับคนอื่น ๆ รู้ความเคลื่อนไหวหรือเปล่าละ” หญิงสาวกลักลืนฝืนละเลียดอาหารที่ตักใส่ปากพูดเรื่องหาแฟนที่ไร รสชาติของอาหารมันพานจะจืดชืดลงไปทุกทีสิน่า แต่เวลานี้คงไม่มีเพื่อนร่วมงานคนไหนเจอพระศุภร์เข้า พระเสาร์แทรก แถมท้ายด้วยราหูอมจันทร์แบบเธออีกแล้ว

“เอาน่า โรสว่าค่อยๆ คิดหาทางออกดีกว่า จำไม่ได้หรอกที่แม่พูดกรอกหูพวกเราเป็นประจำว่า ความรักนะ มันมักจะวิ่งหนีเวลาที่เรารังไล่ แต่เวลาเราอยู่เฉยๆ ไม่ได้คาดหวัง ไม่ได้มองหา มันกลับเป็นฝ่ายเข้ามาหักทลายเราเสียเอง” โรสรินส่งยิ้มปลอบใจพี่สาว

“โรสน่าจะรู้แหละว่าพี่หันหลังให้ความรักมานานแล้ว ถ้าไม่ติดเรื่องสัญญานั้น พี่ก็ไม่คิดจะตามหาหรือวิ่งตะคุบมันให้เสียเวลาทำการงานหรอก” การะเกดรำพึงรำพัน ท่าทางหมดอาลัยตายอยากยามเอ่ยถึง

ความรักทำให้น้องสาวถึงกับหุบยิ้ม

“จนป่านนี้พี่ก็ยังไม่ได้ลืมพี่ณัฐอีกหรือ” โรสรินอดไม่ได้ที่จะถามในสิ่งที่ตนและทุกคนในครอบครัวรู้ดีว่าרבจนจิตใจของพี่สาวคนสวยมายาวนานกว่าสามปี

ณัฐคือคนรักเก่าของการะเกตซึ่งคบหากันหลังจากที่การะเกตเรียนจบปริญญาตรีและเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เหมือนจะไปได้ดีและไร้อุปสรรค เพราะหลังจากเป็นแฟนกันเพียงหนึ่งปี เขาก็ขอหมั้นการะเกตด้วยแหวนเพชรหนึ่งกะรัต ก่อนที่จะบินไปดูงานที่ออสเตรเลียเป็นเวลาหกเดือน

การะเกตหายใจเข้าหายใจออกเป็นคู่หมั้นระหว่างรอการกลับมาของเขา โท. กลับบ้านครั้งใดก็คุยแต่เรื่องงานแต่งงานซึ่งวางแผนจะจัดขึ้นภายในสามเดือนหลังจากณัฐกลับมา แมกซีนเกี่ยวกับเจ้าสาวเป็นกะตักๆ ถูกเธอกว่านขึ้นมาเพื่อหาข้อมูลสำหรับธีมงาน ชุดเจ้าบ่าวเจ้าสาว และรายละเอียดอื่นๆ

การะเกตก็เหมือนผู้หญิงทุกคนที่เฝ้ารอวันขึ้นคืนสุข วันที่จะได้สวมชุดเจ้าสาวเข้าพิธีวิวาห์กับชายผู้เป็นที่รัก

ทว่าความหวัง ความฝัน และสวรรค์ของเธอก็พังครืนเมื่อณัฐกลับมาจากออสเตรเลียแล้วขอเลื่อนงานแต่งงานออกไปอีกหนึ่งปี แกมไม่นานหลังจากนั้น เขาก็มาขอถอนหมั้น สารภาพความจริงว่าระหว่างบินไปดูงานได้เผลอตว์เผลอใจไปกับเพื่อนร่วมงานที่บินไปด้วยกัน

ความผิดหวังจากการถูกขอถอนหมั้นในครั้งนั้นทำให้ผู้หญิงที่เคยมองโลกเป็นสีชมพูอย่างการะเกตกลายเป็นคนเย็นชา ปิดตายประตูหัวใจไม่ให้ผู้ชายคนไหนเดินเข้ามา หญิงสาวหันหลังให้ความรักและทุ่มเทให้งานเกมเทพมาจนถึงทุกวันนี้

“พี่บอกก็ครั้งแล้วจะให้เลิกเอ่ยชื่อเขา” การะเกตแทนชื่ออดีตคู่หมั้นด้วยสรรพนามห่างเหิน เพราะหากเผลอเอ่ยชื่อครั้งใด หัวใจเป็นต้องรู้สึก

เหมือนมีมิดแหลมๆ มาสะกิด

รักแรกมันลึมยาก...เธอเข้าใจลึกซึ้งถึงแก่นก็ตอนเจอเข้ากับตัวนั้นแหละ

“พี่เกิดทำงานกับคิวปิดฮั๊ต ทำไม่ได้ลองหาลูกคำสักรายมาเป็นแฟนละ โรสว่ามันน่าจะง่ายที่สุดแล้วนะ เพราะถ้าไม่เอาลูกคำมาทำแฟน พี่เกิดจะเอาเวลาที่ไหนไปหา” โรสรินเปลี่ยนเรื่องคุยเพราะอยากเรียกรอยยิ้มของพี่สาวกลับมา

“ขึ้นเอาลูกคำมาเป็นแฟน เจ้านายได้เจดหัวฟีออกจากบริษัทปะไร เพราะอิตานั่นยันักย้าหนาว่ามันผิดกฎหมายของบริษัท”

“พี่เกิดก็อย่าให้เขารู้สิ ถ้าไม่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โรสว่าพี่เกิดนั้นแหละจะตกที่นั่งลำบากกว่าคนอื่น ยิ่งตอนนั้นจัดปาร์ตี้เสาร์วันเสาร์ เวลาเป็นของตัวเองก็แทบไม่มี โรสว่าน่าจะถือโอกาสดูตัวหนุ่มๆ ที่เชิญไปงานปาร์ตี้เลย เข้าข่ายยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัวไง” ผู้เป็นน้องทำตาพราวเดินหน้ายุยงส่งเสริมอย่างเต็มกำลัง

“มันจะดีเธอเอง เกิดเพื่อนร่วมงานที่ไปช่วยดูแลลูกค้าในงานปาร์ตี้เอาไปเมาท์ มีหวังฟีโดนรุมกระที่บ” การะเกตทำหน้าล้งเลเพราะงานปาร์ตี้แทบทุกครั้งจะมีเพื่อนร่วมงานเจ็ดคนไปคอยช่วยเหลือความเรียบร้อย

“โรสว่าพวกเขาไม่กล้าหรอก เผลอๆ อาจจะแอบทำแบบพี่เกิดก็ได้ เชื่อน้องสาวคนนี้สักครั้งเถอะน่า รับรองว่าภายในสามเดือนนี้ พี่เกิดจะสุขสมอารมณ์หมาย ได้ทั้งผู้ชายมากอด ได้ทั้งเงินโบนัสไปเที่ยวยุโรปอย่างที่ตั้งใจไว้” สาวช่างจ้อกล่าวเสร็จก็ทำหน้าเหยเกเพราะพี่สาวยื่นมือมาบิดต้นแขนอย่างหมั่นไส้

“เพ็งแตกเนื้อสาวได้ไม่กี่ปี อย่ามาทำเป็นพวกเลิฟกูรูได้ไหมยัยโรส” หญิงสาวเอ็ดน้องสาวซึ่งหัวเราะคิกคัก ชอบออกชอบใจกับยุทธการหาคู่อันแยบยล

หลังจากรับประทานอาหารและอาบน้ำเสร็จ การกระตุ้นก็คว่ำแอลกอฮอล์ ประจำตัวมาวางบนตัก เพื่อสะท้านความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องใจมาทั้งวัน หัวใจของเธอไหววูบเมื่อเห็นตัวเลขของจำนวนผู้หญิงไทยที่ถูกหลอกไปยุโรป เพื่อบังคับให้ค้าประเวณีและขมขื่นเสียดสี

ข่าวไม่ได้ระบุว่าใครใช้บริการหาคู่ออนไลน์ผ่านคิวปิดฮัต ทว่าการบรรยายลักษณะการทำงานของกระบวนการล่อลวงก็ทำให้เธออดคิดไม่ได้ว่างานที่ทำอยู่ก็มีส่วนนำภัยพิบัติมาสู่ผู้หญิงเหล่านั้นได้เช่นกัน เพราะอาชญากรบางรายอาจเข้ามาในคราบของลูกค้าและหลอกลวงลูกค้าผู้หญิง

“ข่าวอะไรนะพี่เกิด” โรสรีนกระโดดขึ้นมานั่งบนเตียงและมองหน้าจอยอย่างสนใจ ฟอนิ่งฟังการกระตุ้นเล่าเรื่องที่ถูkJeanette เรียกเข้าไปดักกับคอลัมน์ที่ถูกเขียนโจมตี รวมถึงข่าวที่กำลังอ่านอยู่ขณะนี้ ก็ทำหน้าตื่นตาโต

“พี่เกิดจะอย่างไร นี่มันปัญหาระดับชาติเชียวนะ”

“พี่ก็ไม่รู้เหมือนกัน แต่ก็หวังว่าลูกค้าทุกรายที่มาร่วมงานปาร์ตี้จะเป็นคนดีและไม่มีจุดประสงค์แอบแฝง พี่คงต้องระมัดระวังและพยายามสกรีนลูกค้าให้มากขึ้น ไม่งั้นความภาคภูมิใจว่าหาคูให้ลูกค้าได้ มันจะเหลือแต่ความอับอายตลอด ดูว่ามีส่วนพาเนื้อเข้าปากเสีย” กามเทพสาวพิมพ์ด้วยแววตาเศร้าซึม

“แต่พวกเราจะทำอะไรได้บ้างละ เท่าที่โรสเคยได้ยินมา ไ้คนพวกนั้นมันทำงานกันเป็นขบวนการข้ามชาติเลยนะ เผลอๆ มีพวกคนใหญ่คนโตหนุนหลังเหมือนในหนังฝรั่งหลายๆ เรื่องอีก คนทำมาหากินอย่างพวกเราจะไปทำอะไรพวกมันได้” โรสรีนกล่าวไปตามจริง

“พี่รู้ว่าคงทำอะไรมาไม่ได้” เธอถอนหายใจยาว ที่โรสรีนว่ามานั้นไม่ผิดนักหรอก เพราะมันมีความเป็นไปได้สูงว่าอาชญากรเหล่านั้นมีคนใหญ่คนโตคุ้มหัวอยู่ ไม่อย่างนั้นตำรวจสากลก็คงจะทำการได้นานแล้ว “แต่พี่ก็อยากพยายามทำในสิ่งที่ทำได้”

“หรือว่าเราจะทำแผนล่อลือออกจากถ้ำ” สาวน้อยทำหน้าที่ตำราพร้อมกับ

เดินมาพบชุมทรัพย์ พอพี่สาวทำตาปริบๆ ก็รีบสาธยายต่อ “ก็หล่อเสียด้วยการสร้างโพไฟล์ปลอม เลือกรูปผู้หญิงสวยๆ มาหลอกคนพวกนั้น แล้วทำที่ว่าอยากไปเมืองนอกจนตัวสั่น โพไฟล์แบบนั้นมันอาจจะเตะตาพวกมันก็ได้นะ เตียวโรสจัดการให้เอง”

“นั่นมันเสี่ยงเกินไป พี่ให้โรสหรือใครทำแบบนั้นไม่ได้หรอก นี่ไม่ใช่เรื่องสนุกๆ ที่เราจะคิดเองทำเองได้นะยายโรส เกิดมาแล้วเสียมันออกจากถ้าจริงๆ จะสู้รบปรบมือกับมันแบบไหน” การะเกดบอกแถมดูพร้อมกับปิดหน้าจอเพื่อจบการสนทนา

คนเป็นน้องหน้ามุ่มๆ ไม่มีทางเลือกนอกจากคว่ำรีโมตคอนโทรลมากดเปิดทีวีเพราะเถียงยังงี้ก็คงเอาชนะพี่สาวไม่ได้เหมือนเคย